

ΕΚΔΕΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ο ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΥΜΠΡΕΪΓ

(Άληθινή Ιστορία από την Ναπολεόντεια εποποιία)

μάχη του Μαρέγκο είχε κριθεί πια. Η απροσδόκητη άφιξη του Γάλλου στρατηγού Ντεζάι, απέσπασε τη νίκη απ' τα χέρια του Αυστριακού στρατάρχου Μέλας, και τη χάρισε δριμυτικά στον άρχιστράτηγο των Γάλλων Ναπολέοντα.

— Στάσου, συνταγματάρχα, ή σ'ε καίω!... Αυτή την έκφραστική απειλή, την εξομίση ένα μεράκιο μόλις 17 χρόνων,

αυλήτης στη μουσική της 9ης ημι-στραρχας των Γάλλων θωρακοφόρων του Ντεζάι. Κι' απευθυνόταν σ' έναν έφιππο Οδύγγο συνταγματάρχη του έπιτελείου του Αυστριακού στρατού, ο οποίος προπαθούσε να ξεφυγή απ' την αιχμαλωσία, ύστερα απ' την καταστρεπτική ήττα των όμοιων του.

Ο συνταγματάρχης σκίρτησε και γύρισε πίσω. Μά ή τρομερή καραμπίνια του νεαρού έγχρου του τον σημάδευε κατάστηθα, και το πληγωμένο αλογό του αντί να τρέξει, τρέκλιζε, έτοιμο να πέσει κάτω.

— Είμαι αιχμάλωτός σου, φίλε μου!... είπαε θλιβέρα, στο τέλος. Σ' έξορκίζω όμως να μ' άκουσης, μου σιγηνή!... Έχεις μητέρα!... Την αγαπάς!...

— Έγω, και ή λατρεύω μάλιστα, συνταγματάρχα!...

— Κι' εγώ επίσης έχω, κι' επίσης ή λατρεύω!... είπαε συγκινημένος ο Οδύγγο συνταγματάρχης. Σκέψου λοιπόν, ότι ή προσφιλέστερή μου αυτή στον κόσμο ύπαρξις είνε έτοιμοθάνατη!... Κι' ότι χθες έλαβα μιά έπιστολή της, στην όποια με ίκετεύει να τρέξω κοντά της, και να ή φιλήσω για στερνή φορά... Η στρα-

τιωτική τιμή με έμπόδιζε γνέσ να ζητήσω άδεια άπουσίας απ' το στρατάρχη μου, γιατί σήμερα θα δινόταν— όπως και δόθηκε— ή μάχη... Μά τώρα...

— Τώρα... ρώτησε με άπορία ο αυλήτης.

— Τώρα αλλάζει το πράγμα!... έξακολουθήσε με συγκίνηση ο συνταγματάρχης. Η τύχη του πολέμου δεν εύνόησε τά όπλα μας... Νυκρήθηκε... Είμαι αιχμάλωτός σου... Μου έπιτρέψεις να φτερουγίσω ως ή Βιέννη, για να δώ ή μητέρα μου, που ψυχωραγεί και με φωνάζει κοντά της!... Με όποιδήποτε θυσία θα ήμουν ικανός να έξαορώσω, αυτή την γενναιοφροσύνη σου!...

— Αφήστε ήσυχο το πορτοφόλι σας, συνταγματάρχα!... είπαε αγέφυχα το μεράκιο, που ήταν ως τόσο ταραγμένο λιγάκι απ' τις αγωνιώδεις στιγμές του αιχμαλώτου του. Όστε το αίμα μου παλάνω με λεπτά, ούτε και την έλευθερία σας σκοπεύω να βάλω σέ πλειοδοτική δημοπρασία!... Η έπιθυμία σας είνε ιερή, κι' άξίζει να συμβιβασώ την εκπλήρωσή του καθήκοντός μου με την απόδοσή της έλευθερίας σας... Ποιός μου έγγυητάς όμως, ότι σεις ό ταρινος αιχμάλωτός μου, δεν θα στρέψετε πάλι τα όπλα σας εναντίον της πατρίδος μου, όταν ασφομεθούρις τελειώσει ή εκπλήρωσής του υϊκού καθήκοντός σας!...

— Σού άρκεί ο λόγος της στρατιωτικής μου τιμής!... ξεφώνισε με λαχτάρα ο συνταγματάρχης, βλέποντας μιά άχτιδα έλπίδας επί τέλους μπροστά του. Άλλωστε, αν με κρατήσης σήμερα αιχμάλωτό σου, σ' έναν μήνα το πολύ, ή πατρίδα μου θα με ανταλλάξει με άλλους δικούς σας!... Ένώ εγώ σου όρκίζομαι, ότι έπι τρία χρόνια δεν θα διοικήσω στράτευμα εναντίον της Γαλλίας!... Είμαι ο κόμης Ρουπελέν, συνταγματάρχης των Οδύγγων έπιτελτών, και δεν άθετώ ποτέ τον λόγο μου ως στρατιώτη κι' ευπατρίδου!...

— Κι' εγώ είμαι ο Ιωάννης Δυμπρέϊγ, στρατιώτης-αυλήτης της 9ης ημι-στραρχίας!... Είστε ελεύθερος, συνταγματάρχα!... Βασίζομαι στο λόγο της τιμής σας!...

Σάν ίσος με ίσο, φίλος το γενναίοψυχο μεράκιο στά μάνουλα ο δακρύβρεχτος κόμης Ρουπελέν, και τούδωσε το άδαικντοκόλλητο χρυσό δαχτυλίδι του για ένθύμιο.

Χώρισαν...

Την έπομένη, ο πρώτος ύπατος της Γαλλίας κι' άρχιστράτη-

γος Βεναπάρτης, σύμφωνα με την κατ'εξοχή των Γάλλων ανωτέρων αξιωματικών, οι όποιοι είχαν παρακολουθήσει αυτή την μεγάλη σκηνή, πληγωμένοι και ξαπλωμένοι έκει παρέκει, φώναζε προσωπικώς τον νεαρό αυλήτη και του είπαε μπροστά σέ όλη την παράταξι:

— Στά νεαρά σου στήθη χτυπάει καρδιά γίγαντος, στρατιώτα-αυλήτα, Δυμπρέϊγ!... Γίμψες με την πράξι σου τά τέκνα της Γαλλίας, κι' από σήμερα είσαι δεκαετής!... 'Ιδού κι' ένας έπι-χρυσος αυλός της τιμής, δώρω μου προσωπικό σέ σένα!...

Ο Δυμπρέϊγ άκουγε χλωμός και βουβός, και σκεπτόταν την γλυκειά του μάννα...

Στά 1803, ο Δυμπρέϊγ ήταν λοχίας, και στά 1805—προβιζαζόμενος έντωμεταξύ για άνδραγαθής, του στίς μάχες—γύρισε απ' το 'Αούστερλιτς στο Παρίσι, με το παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής και με τις ένωμιδες του ύπολοχαφού των έπιτελτών της Αύτοκρατορικής φρουράς!...

Τις πενήνχες του οίκονομ'ες θέλησε να τις βάλή με συγκίνηση στο χέρι της μητέρας του, ή όποια δάκρυζε, τον καμάρωνε, και τον καταφιλούσε. Μά εκείνη του είπαε:

— Δεν έχω πια το φτωχικό μανάθιο που ήξερες, και το ύποιο μιάς άφησε για μόνη μας περιουσία ο μακαρίτης ο πατέρας σου!... Έχω ένα όλοκληρο έργοστάσιο τεχνιτών φτερνών και μαλλιών, κι' είμαστε πλούσιοι, παιδί μου, τώρα!...

— Πώς!... έκανε κατάπληκτος ο νεαρός αξιωματικός.

— Ναι, και το όφειλουμε σέ σένα, αγαπημένο μου παιδί!... Κάποιος κόμης Ρουπελέν, τον όποιο κάποτε θα εύεργέτησες φαίνεται, μου έστειλε μεγάλης χρηματικής ποσά απ' ή Βιέννη!...

— Τά δέχτηκες; ρώτησε ο νέος με λαχτάρα.

— Ναι, γιατί μιάς τά παρουσίαζε ως χρέη παλαιών όφειλετών μας, άριστοκρατών, οι όποιοι είχαν φύγει απ' ή Γαλλία μετά την Έπανάστασι!... Μά όταν έμαθα άθελά του—την άλήθεια, ή-

ταν άρνά πια για να άρνηθώ!... Η άδελφοφύλης σου είχαν παντρευτή με γερή προίκα, κι' είνε εύτυχισμένες τώρα, όπως είμαι πλούσιος κι' εύτυχισμένη εγώ!...

Μητέρα και παιδί άγκαλιάστηκαν τότε και δόξασαν ή Θεία Πρόνοια!...

Στή μάχη της 'Ιένας ο Δυμπρέϊγ έγινε λοχαγός, του Φρεϊδλαντ τα-νυατάσσης, και στά ίδιο το πεδίο της μάχης του Βάγκραμ ο Ναπολέων τον προθίβασε σέ συνταγματάρχη.

Μά ήρθε έντωμεταξύ κι' ή συμφορά της Ρωσίας. 'Υστερα απ' την πυρκαϊά της Μόσχας, την πείνα και την παγωνιά, ή όποιες τσάκισαν, και διέλυσαν ή Μεγάλη Στρατιά των Γάλλων, άποτελείωσαν την καταστροφή ή λυσσαλέες έπιθέσεις των

συνθιασμένων στά έδάφια τους και το κλίμα τους Κόζακων. Κι' έτσι, στίς 23 'Ιανουαρίου του 1813, μιά πένθιμη γαλαγγέ Γάλλων αιχμαλώτων έμπαινε στην Πετρούπολι, με συνοδεία έξαγριωμένων Ρώσων στρατιωτών.

Ήσαν 130 άνώτεροι και καλύτεροι αξιωματικοί, και 2420 στρατιώται, λεψανα οίκτρα όλοι τους 23 όλοκληρών και πρώην νικηφόρων Γαλλικών συνταγμάτων.

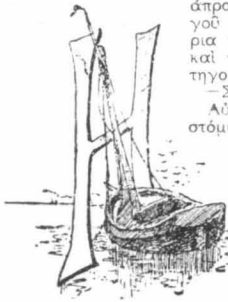
Την άλλη ήμέρα το πρωί, ένας έφιππος ύπασις της του στρατηγό-διοικητού της Πετρούπολης, έφτανε λαχανιασμένος στο κατάλυμα, το προσωρισμένο για τους αιχμαλώτους αξιωματικούς:

— Ποιός από σας, κύριοι, ξεφώνισε χαιρετώντας στρατιωτικά τους άνδρείους έκείνους άλλ' άτυχους νικημένους, είνε ο συνταγματάρχης 'Ιωάννης Δυμπρέϊγ!... Ρητή διαταγή του στρατηγού μου, να με άκολουθήση άμέως!...

— Έγω, λοχαγέ!... είπαε ο Δυμπρέϊγ, ξεχωρίζοντας απ' τον όμιλο των άλλων συναδέλφων του.

Κατέβηκαν μαζί στην αυλή του οικοδομήματος, καθάλλικεψε κι' αυτός ένα έπιτήδες διαλεγμένο λαμπρό αλόγο, κι' άρχισαν τώρα να καλπάζουν παράλληλα προς την άποσάθρα του ποταμού Νέβα. Μπροστά στά ανάκτορα του Πέτερσχωφ, ήταν έννα άπέραντο, μεγαλοπρεπέστατο μέγαρο, στην αυλή του όποίου μπηκαν οι δυο ίππείς.

— Συνταγματάρχα μου, άποσύρομαι τώρα!... είπαε ο ύπασις χαιρετώντας. Έως έδώ είχα την έντολή να σας όδηγήσω!... Άκολουθήστε τώρα τον χρυσοστόλιστο αυτόν θαλαμηπό-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΚΕΣ

—ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Αι εισπράξεις του Τελωνείου Πειραιώς κατά τον Ιούλιον έ. έ. είνε γενικώς μικρότερες από τις εισπράξεις του ίδιου μηνός του παρελθόντος έτους. Την πτώση των εισπράξεων κατά τελωνεία την δείχνει ο ακόλουθος πίναξ :

Τελωνεία	Εισπράξεις	Ιουλ. 1933	Ιουλ. 1934
Πειραιώς	δρ.	67.274.259	72.457.309
Αθηνών	»	740.491	394.278
Λαυρίου	»	23.832	1.212
Πατρών	»	5.045.805	5.938.030
Βόλου	»	4.663.936	9.005.243
Κερκύρας	»	1.845.289	2.766.267
Θεσσαλονίκης	»	21.466.846	34.177.489
Καβάλλας	»	2.360.425	10.490.649

λο, ο όποιος σās περιμένει στο κεφαλόσκαλο!...

Νομίζοντας πώς όνειρεύεται ο νεαρός συνταγματάρχης ήταν τότε μόλις 35 χρόνων—ακολούθησε τον καμαριέρη, κι' ώδηγηθήκε σ' ένα μεγάλο πολυτελέστατο σαλόνι.

Μία νεαρή γυναίκα, θαυμασίας ξαθής καλλονής και μέ πένθυμη τσαλατίτα, τον περιέμενε όρθη. Χαμογελώντας του άγγελικά, και μέ κρυφό θαυμασμό για τό λυγερό παράστημά του και την άνδρική του καλλονή, τέντωσε τό λευκό της χέρι. Κι' ενώ ο Δυμπρέιγ τό φιλόσοφον παραγμένο, έκείνην του ψιθύρισε :

—Είμαι η κόρη σου 'Ελισάβετ Κορμανώφ, χήρα του στρατηγού μεγιστάνα της Φινλανδίας... Διηλαδή... αδελφή του κόμητος Ρουπελέν... Σās θυμίζει τίποτε, κύριε, τό όνομα αϊτός;...

—Μου ένθυμίζει τον ευεργέτη της οικογενείας μου, κυρία κόμηση... είπε μέ θέρωτητα, μά και μέ συγκίνηση ο Δυμπρέιγ.

—'Εστα!... Έκανε έκείνη. 'Υπό τονδρο όμως να παραδεχθίτε, ότι και σέ μās τό όνομα 'Ιωάννης Δυμπρέιγ θυμίζει τον πιο ήπιοκαί τον πιο μεγαλόψυχο άνδρα, απ' όσους ο κόμης αδελφός μου κι' εγώ γνωρίσαμε στον κόσμο!...

Αυτά μονάχα τά λόγια άλλάσαν στην πρώτη συνάντησή τους, ή δυο έκείνες διαλεχτές ψυχές. Κι' αυτό, γιατί άμέσως φώηκε στο κατώφλι ο Ούγγρος συνταγματάρχης, ο όποιος άήηκε τώρα στην ιδιαίτερη κι' όχι μάχη—σύμφωνα μέ την ύπόσχεσή του—πρεσία του Τσάρου.

Οι δυο παλαιοί γνώριμοι ρίχτηκαν ο ένας στην άγκαλιά του άλλου, κι' ενώ ή κόμηση άποσυρόταν για νά δώση διαταγές για τό γεύμα, έκείνοι άλλάσαν τις έντυπώσεις των, ύστερα από τόσων χρόνων περιπετειώδη ζωή.

Ο Δυμπρέιγ φιλοεγγήθηκε κατά τό διάστημα δλης της αίμαλωσης του, στο μέγαρο της κομήσης Κορμανώφ, αφού έννοείται έξασφάλισε την άνετη—και δίχως τις πικρίες της αίμαλωσης—διαμονή και των άλλων συναιμαλώτων του αξιωματικών και στρατιωτών. Τό κατάφερε αυτό, χωρίς στη μεγάλη έπισηρη που έξασκοόσε στον Τσάρο ο φίλος του κόμης Ρουπελέν.

—Ένα άγινό κι' εύγενικό αίσθημα άναπτύχθηκε σιγά-σιγά στις ψυχές των δυο έκλεκτών ήρώων της Ιστορίας μας, που είνε απ' άρχης μέχρι τέλους άληθινή : Της νεαρής χήρας κομήσης Κορμανώφ, και του συνταγματάρχου Δυμπρέιγ. Πνίνοντας όμως έκείνος τό αίσθημά του, καθάρθηκε, μέ την έπισηρη πάλι του Ρουπελέν, ν' ανταλλαγή μέ Ρώσους αίμαλώτους και νά φτάση στη Γαλλία, πιστός στον Αύτοκράτορα του και στην πατρίδα του.

Στή μάχη της Κράονης άνδραγάχησε πάλι, κι' έγινε στρατηγός. Όταν όμως ο λατρευτός του αύτοκράτωρ στάλθηκε στην 'Αγία 'Ελένη αίμαλώτος κι' ή ειρήνη άπλώθηκε στην Εύρώπη, ο Δυμπρέιγ, άπόακτος τώρα, πέταξε έλευθέρος προς την άγάπη του.

Μά κι' έκείνη άνυπομονούσε νά τον δεχτή στην άγκαλιά της, και βιάστηκε να τρέξη προς συνάντησή του. Άντάωσαν επί τέλους στη Μάντυνα της 'Ιταλίας, έγιναν έκεί οι μεγαλοπρεπείς των γάμοι, κι' ίσαμε τό 1836 που έζησε ο Δυμπρέιγ, ή ζωή του κύλησε εύτυχισμένη και ήρεμη.

Λίγους μήνες μετά τό θάνατό του, και μόν άντέχοντας στη στέρησή του αγαπημένου της, τό άκόλουθη στον τάφο κι' ή λατρευτή του 'Ελισάβετ.

'Εξ άλλου αι εισπράξεις του Τελωνείου Πειραιώς κατά τον παρελθόντα μήνα έφτασαν τις 154.493.665.60 δραχμές, ήτοι υπερέβησαν τις εισπράξεις του Αύγουστου του 1933 κατά 28.647.543,50 δραχμές.

—Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1933

Η Γενική Στατιστική 'Υπηρεσία της 'Ελλάδος κατήρτισε τον έξής συγκριτικό πίνακα ζώων και κατοικιδίων πτηνών για τά έτη 1932 και 1933 :

Είδος ζώων	1933	1932
I) ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ ΚΤΗΝΗ :		
Βόες	354.710	351.893
'Αγελάδες	123.337	114.381
Βούβαλοι	16.057	14.190
'Ιπποι	164.767	153.434
'Ημίονοι	83.862	76.849
II) ΜΗ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ ΚΤΗΝΗ :		
Βόες	122.475	111.053
'Αγελάδες	312.991	297.948
Βούβαλοι	34.414	31.592
'Ιπποι	98.522	96.086
Φορβάδες	77.876	74.714
'Ημίονοι	85.611	83.539
'Ονοι	374.480	363.705
III) ΕΙΤΕΡΑ ΖΩΑ :		
Πρόβατα	7.427.129	6.926.960
Χοίροι	506.807	471.740
Αίγες	4.951.584	4.677.525
IV) Πτηνά κατοικίδια	11.502.247	10.062.641
V) Κύνες	561.626	463.620

—Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

'Υπό την προεδρίαν του κ. ύφυπουργού της Συγκοινωνίας, συνεδράσε τό γνωμοδοτικό συμβούλιο του 'Ασφαλισμού και έπειτα από πολώρη και έξονυχιστική μελέτη, από τεχνο-οικονομικής άπόψεως των προτάσεων του οίκου Μαρκόνη για την ίδρυση Ραδιοφωνικού Σταθμού, τις ένεκρυνε κατ' άρχην, αφού έκανε σ' αυτές μερικές έλαφρες τροποποιήσεις.

—ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Η εισπράξεις των Σιδηροδρόμων του Κράτους κατά τό 1933-34 ('Απρίλιος 1933—Μάρτιος 1934) άνήλθον εις 290,3 έκατομ. δραχμών και ή δαπάναις εις 318,8 έκατομ. 'Ετσι παρουσιάζεται έλλειμμα 28,6 έκατομ. δραχμών.

Η εισπράξεις του 1932-33 έξ άλλου, ήσαν 254,5 έκατομ. δραχμών, ή δαπάναις 315,1 έκατομ. δραχμών και τό έλλειμμα 61,3 έκατομ. δραχμών.

Επομένως, ή οικονομική κατάστασις των Σιδηροδρόμων του Κράτους έκκαλιτέρεψε.

Αυτό τουλάχιστον άποδεικνύουν οι άριθμοι.

—Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η δηλώσεις συμμετοχής στην έφτεινή περίοδο της Διεθνούς 'Εκθέσεως της Θεσσαλονίκης, ήσαν τόσο πολλές, ώστε στάθηκε άδύνατον ή έξοικονομηγή χώρος για όλους τους έκθέτας. 'Ετσι, μεριώως, άπεκλείσθησαν πολλοί έκθέται του έξωτερικού και του έσωτερικού.

Παρ' όλα ταύτα όμως, ή προσθέψις των ειδικών για την επιτυχία της 'Εκθέσεως, είνε περισσότερο από ένθουσιαστικές και αυτό μās καθισυχάζει.

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΡΑΣΙΩΝ

'Εγινε γνωστόν, ότι τό ύπουργείο των 'Εσωτερικών πρόκειται νά καταρτίση ένα νομοσχέδιο, διό τό όποίου θα έπιβάλλωνται αυστηρές ποινές στους ιδιοκτήτας των κέντρων διασκεδάσεως, οι όποιοι συστηματικώς άποκλείουν τά 'Ελληνικά κρασιά από την κατανάλησιν των καταστημάτων των.

Όχι αυστηρές, αλλά άγριες ποινές πρέπει νά έπιβληθούν σ' όλους αυτούς τους κυρίους, που μπουκόκτουν τά προϊόντα μας, χωρίς λόγος υχεδόν.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Η ΠΟΥΔΑΡΑ RADIUM, της ιατρού Κας Χονσιούλας 'Ιωαννίδου, που πωλείται εις τό κεντρικώτερα καταστήματα της πόλεως μας, είνε ή μόνη άθία, λεπτή και μέ φυσικά μέσα χρωματισμένη, χωρίς τις τοξικές χρωματικές.